

عنوان مقاله:

تحلیلی مفهومی بر چیستی باز آفرینی شهری و جایگاه آن در احیای بافت های شهری

محل انتشار:

دومین همایش ملی بررسی تجارب بازآفرینی شهری در ایران (با تاکید بر تجربه سبزوار) (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

یونس غلامی بیمرغ - استادیار گروه جغرافیا و اکوتوریسم دانشگاه کاشان

کامران دولتیاریان - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

دیدگاه های بهسازی و نوسازی شهری به ویژه از قرن نوزدهم تا به امروز، دوره ها و مراحل مختلفی را پشت سر گذاشته و هر دوره ای رویکرد و نوع نگاه خاصی را بر مبنای شرایط زمانه خود مدنظر داشته است و دست اندرکاران در هر مقطع زمانی با وقوف بر نقاط ضعف هر رویکرد سعی در اصلاح آن داشته و بدون رد کامل رویکرد قبلی، در راستای تکمیل آن تلاش کرده اند. در چند سال اخیر رویکرد بازآفرینی شهری باهدف در نظر گرفتن ارزش های مختلف و متفاوت بافت های تاریخی، مناسب ترین راه برای مداخله در آنها شناخته شده است لذا توجه به بافت های فرسوده و قدیمی و رفع ناپایداری آن ها، به موضوعی جدی و محوری تبدیل شده به گونه ای که سازمان های ذیربط را به تکاپوی ساماندهی و بازآفرینی بافت های مذکور سوق داده و لزوم مداخله در این بافت ها را در دوره های مختلف زمانی مطرح نموده است، مرمت و بهسازی شهری به صورت فعالیتی یکپارچه و همه جانبه نگر درآمده که جنبه های اجتماعی، اقتصادی زیست محیطی و کالبدی و ایجاد شرایط مناسب جهت دستیابی به توسعه های همراه با پایداری و توسعه پایدار در آن لحاظ می گردد. بازآفرینی شهری، یک اصطلاح عام است که مفاهیم دیگری نظیر بهسازی، نوسازی، بازسازی و روا نبخشی شهری را دربرمی گیرد. بازآفرینی شهری به مفهوم احیا، تجدید حیات و نوزایی شهری و به عبارتی دوباره زنده شدن شهرها می باشد تحقیق حاضر به اهمیت بازآفرینی شهری و اهمیت آن در احیای بافت های شهری پرداخته روش تحقیق این مقاله توصیفی تحلیلی بوده و از نوع کاربردی است و روش جمع آوری اطلاعات اسنادی - کتابخانه ای می باشد.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی شهری، نظریه های بازآفرینی، سیاست های بازآفرینی، بازآفرینی پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/870764>

